

[Iver Poulsen.]

skolebespisningen, nemlig at den tjener et pædagogisk formål ved at indøve gode spisevaner hos børnene.“

Den ærede ordfører for socialistisk folkeparti, hr. Herluf Rasmussen, var inde på det samme. Men jeg vil i denne forbindelse gerne spørge: er det virkelig sådan, at man fra socialistisk folkepartis og socialdemokratiets side mener ikke at kunne betro danske forældre at opdrage deres egne børn og bestemme over disse børns spisevaner? I hvert fald bestyrkes troen på det attråværdige i spørgsmålets pædagogiske side absolut ikke af de beretninger, man kan læse i aviserne om, hvordan mange børn omgås den offentlige madpakke. Jeg tror i hvert fald ikke på, at forældrene er tilfredse med eller glade ved det pædagogiske resultat, som består i, at alt for mange børn ingen respekt viser for maden, men kaster den bort eller bruger den som kasteskyts mod færdselstavler og andet.

Hvis der findes kommuner, der ønsker skolebespisning, så lad dem gennemføre den, men lad dem selv betale, hvad det koster. Vi mener ikke, at forholdene her i landet i dag er sådan — heldigvis, siger vi — at de kan begrunde skolebespisning med statsstøtte.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det vil, som sagt under behandlingen af det tidligere lovforslag, være naturligt, om undervisningsministeren besvarer en række af de stillede spørgsmål i udvalget eller i forlængelse heraf tager stilling til dem ved anden behandling, og det skal derfor kun blive en kort omtale, jeg skal komme ind på.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen var den, der tog skarpest afstand fra lovforslaget. Det ærede medlem tog mod til sig, trak vejret dybt og sagde så for fuld udblæsning, at det foreliggende lovforslag er uden fornuft og uden saglighed. Hvis det er tilfældet, at lovforslaget er uden fornuft og uden saglighed, er det unægtelig ikke så forskrækkelig meget værd. Det ærede medlem mente, at det var udtryk for en socialistisk tilbedelse af kollektivismen. Det kunne jo også skyldes et alment menneskeligt hensyn til børnene. Når det ærede medlem siger, at lovforslaget reducerer hjemmenes ansvar og betydning,

så er der ikke megen forbindelse her mellem det saglige grundlag og en sådan motivering.

Jeg vedkender mig det citat, der er fremdraget her vedrørende den pædagogiske betydning af skolebespisningen. Det var mig, der over for den daværende undervisningsminister tog initiativet til, at denne lovgivning blev overført fra socialministeriets til undervisningsministeriets sagsområde, og det synspunkt, jeg fremførte, og som her blev citeret, er fremført fra pædagogisk og lægelig siden uden tilknytning til nogen bestemt politik. Det er et sagligt, pædagogisk og lægeligt synspunkt, som ofte er blevet fremsat under behandling af skolebespisningsproblemerne.

Det ærede medlem hr. Foged kunne tænke sig at foreslå statstilskuddet lagt over på kommunerne, dog vistnok, forstod jeg, bortset fra undtagelsestilfælde. Det ville kommunalpolitisk være interessant at vide, om det er et princip, der kan tænkes videreført på andre områder. Er det det ærede medlems kommunalpolitiske linje, at statstilskuddene skal stryges og konverteres til kommunernes egen betaling? Der kan naturligvis her være stor forskel i behovet imellem landkommune og købstadkommune, subsidiært hovedstadskommune. Det er naturligt, at man har problemet nærmest ind på livet, hvor der er tæt bebyggelse, også transportproblemet. Jeg kender ikke det af det ærede medlem omtalte tilfælde. Det vil man vel komme nærmere ind på i udvalget og se, hvor megen holdbarhed der er i det givne referat, men naturligt ville det dog være her, hvor det drejer sig om børnenes velfærd, om også staten viste sin interesse og sit medansvar.

Det ærede medlem fru Clara Munck kunne ønske § 1, stk. 4, udtaget. Det drejer sig om børn, der kommer fra forsømte hjem eller fra hjem af ringe social standard. Er det virkelig tanken, at disse børn, der er de mest trængende, skal skubbes udenfor? Skal dette forslag stryges uden videre, eller er det det ærede medlems mening, at vi skal vende tilbage til socialministeriet og dér have en særlig lovgivning for de børn, der kommer fra de fattigste hjem, en særlovgivning for de fattigste børn? Er det virkelig meningen? Er den mening virkelig gennemtænkt? I øvrigt vil det som sagt være naturligt at drøfte tingene i udvalget.